

BOG PRIHAJA REŠEVAT

Evangelij po Luku 7,11–17

¹¹ Nato se je Jezus napotil v mesto, ki se imenuje Nain. Z njim so šli njegovi učenci in velika množica. ¹² Prav tedaj, ko se je približal mestnim vratom, so nesli ven mrliča, edinega sina matere, ki je bila vdova. Spremljala jo je precej velika množica iz mesta. ¹³ Ko jo je Gospod zagledal, se mu je zasmilila in ji je rekel: »Ne jokaj!« ¹⁴ Pristopil je in se dotaknil nosil. Tisti, ki so nosili, so se ustavili in rekel je: »Mladenič, rečem ti: Vstani!« ¹⁵ Mrtvi se je vzdignil in začel govoriti; in Jezus ga je dal njegovi materi. ¹⁶ Vse je obšel strah in slavili so Boga ter govorili: »Velik prerok je vstal med nami« in »Bog je obiskal svoje ljudstvo.« ¹⁷ Ta glas o njem se je razširil po vsej Judeji in vsej okolici.

Ostala berila: Prva knjiga kraljev 17,17–24; Psalm 30,2,4–6.11–13; Pismo Galačanom 1,11–19.

LECTIO:

Si lahko predstavljaš ta prizor v malem mestu nedaleč od Nazareta? Velika množica, ženske, ki jokajo, in pogrebni spreved, ki gre mimo. Glavna žalovalka je starejša ženska.

Ta uboga ženska je že izgubila moža. Zdaj ji je umrl še edini otrok in vsa njena prihodnost je umrla z njim. Ostala je sama in nihče ne bo poskrbel zanjo, za njene osnovne življenjske potrebe. Preveva jo globoka žalost, polna bridke bolečine.

Jezus se pridruži množici, ki sočustvuje z njo. Nihče ga ne prosi, naj posreduje, a usmiljenje ga pripravi do dejanja. Dotakne se revne krste, ki verjetno ni bila nič drugega kot nekaj zbitih desk, na katerih so nosili truplo.

To pravzaprav neznatno dejanje je Jezusa naredilo obredno nečistega in vsi prisotni so se zgrozili. Procesija se ustavi. Jezus zapove truplu, naj vstane. Mladenič sede pokonci in začne govoriti! Jezus ga vrne njegovi materi. Luka ponavlja besede iz Prve knjige kraljev 17,23, kjer je opis čudežnega obujenja sina neke druge vdove – tega je obudil Elija.

Ljudje ne vedo, koga naj najprej pogledajo – človeka, ki je spet oživel, njegovo mater, ki je vsa iz sebe od veselja, ali Jezusa, ki je prav pred njihovimi očmi ponovil čudežno dejanje enega njihovih največjih prerokov, Elija.

Množico grabita strah in občudovanje hkrati. Ponavljajo besede Zaharijeve prerokbe o Mesiju (Evangelij po Luku 1,67–75): »Bog je obiskal svoje ljudstvo.«

Dogodek dobi še dodaten pomen, ko nanj pogledamo v kontekstu. Preberi vrstice pred in za njim v 7. poglavju Lukovega evangelija. Čudež se je zgodil takoj po ozdravitvi služabnika rimskega oficirja, ki je Jezusa začudil s svojo veliko vero. Jezus je izkazal svojo oblast nad boleznijo in služabnik je ozdravel.

Vrstice, ki sledijo današnjemu evangeliju, govorijo o dveh učencih Janeza Krstnika, ki ju je Janez poslal k Jezusu z vprašanjem, če je on dolgo pričakovani Mesija. Jezus jima naroči, naj Janezu preprosto poročata o tem, kar sta videla: ljudje so ozdravljeni, mrtvi so obujeni in oznanja se evangelij. Jezus je vedel, da bo Janez v teh stvareh prepoznal izpolnitev mesijanskih prerokb, kot je na primer tista v Izaiju 35,5.

MEDITATIO:

Predstavljaš si, da si nekdo v množici žalujočih in si priča temu enkratnemu čudežu. Kaj bi si mislil o Jezusu po tem čudežnem dogodku?

Vrstice pred današnjim odlomkom poudarjajo Jezusovo oblast nad boleznimi. Čudež iz današnjega odlomka kaže, da ima Jezus oblast nad smrtjo. Zakaj je to pomembno?

ORATIO:

Vdova ni prosila Jezusa, naj posreduje, ampak se je tako odločil sam. Razmisli, kolikokrat je Jezus že posegel v tvoje življenje in ti pomagal. Vzemi si čas in izrazi Bogu hvalo in čast.

Psalmist v Psalmu 30 nam podaja svoje pričevanje o Božji pomoči. Naj bodo te besede navdih za tvojo molitev.

CONTEMPLATIO:

V Pismu Galačanom 1,11–19 beremo, kako je Bog Pavlu razodel Jezusa, da bi o njem oznanjal dobro novico. Razmisli, kako je Bog Jezusa razodel tebi in kako tudi ti lahko deliš svojo vero z drugimi.